

Боротьба лісових робітників в північному Онтеріо є справою цілого робітництва Канади

ПРО СТРАЙК ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ В ОНТЕРІО.

Боси казяться, уживають різних підлих способів, як політично, різних брехонь на провідників страйку, щоб лише зломати страйк лісових робітників.

В понеділок, 11. листопада, я і тов. Туомала рішили піти на пікетування до кемпів, де робітники застрайкували.

На Шебаква дорозі ми зайшли до першої кемпи контрактор Лампайни.

Сам контрактор Лампайна вигнав нас з кемпи, мимо того, що вже було пізно вночі. В той сам час, чи на другий день, дуже рано зателеграфував за провінціальною поліцією, про що я і тов. Туомала нічого не знали.

Ми пішли до сусідньої малої кемпи, що була 3-4 милі віддалена від кемпи Лампайного.

Тому, що було дуже темно, ми по дорозі блудали так, що зазедви добрилися до той кемпи десь коло 11. год. вночі.

Ми переночували в тій малій кемпи.

Повставали рано, а це було у вівторок, 12. листопада. В тім приходив двох післанців від контрактора Лампайни й завиди нам, що Лампайна хоче нас бити. Ми пішли до него, скоро ми лиш вступили до кемпи, Лампайна сказав нам "ідіть істи хлопці". Він був дия не той дуже добрий. Цигареток нам давав, ну прямо не знав, що з нами робити. Дав давай з нами торгу добивати, давав нам \$100.00, а відтак \$150.00, щоб ми більше до його кемпи не заходили, не бунтували людей, не перешкаждали йому у справдженню скебів і щоб не пікетували його кемпи.

Далі накидався на Індустріальну Юнію Лісових Робітників Канади.

Тов. Туомала і я заявили йому гостро, що ми не є і не будемо зрадниками страйку, і не запродемо страйк таким паразитам, як він і не зрадімо робітників, які вийшли на страйк. Ми не хотіли більше до него говорити, він просив нас, щоб почекали на обід, але ми заявили, що не хочемо його обіду.

Ми пішли далі. Перед нами було 25 миль болотистої трудної дорозі до головної квартири пікетчиків у Шебаква.

По дорозі ми вступали до кемпів, де робітники вийшли на страйк. Деякі кемпи були замкнені, а в деяких було по одному робітникові, що стерегли кемпи.

Ми приїшли до головної квартири пікетчиків у Шебаква коло 9. год. вечером.

На другий день рано, а це було в середу, 13. листопада,

всі пікетчики, я і тов. Туомала пішли на стацію Шебаква пікетувати особовий потяг з Вінніпегу. Коли потяг прибув, з него вийшов провінціоальний полісмен і один скеб, що робив у Лампайни і справив полісмена на тов. Туомала. Полісмен заявив т. Туомала, що він арештований і забрав його на той самий потяг до міста.

Тоді нам було ясно, чого контрактор Лампайни просив мене і тов. Туомала чекати на обід минулого дня, бо мав прийти полісмен на 12. год. в обід. Але ми не чекали, тому й наступило арештування на другий день аж на стації Шебаква.

Нам було ясно, що запросили, щоб заарештувати. Суд мав відбутися в п'ятницю на 15. листопада, але що Лампайна не був пригатований, то на його домагання відложили до понеділка, 18. листопада в год. 2 по обіді.

Тов. Туомала зараз випустили за порукою \$200.00.

Обвинувачення проти т. Туомала були "вверсені", що мав би силою ночувати у кемпі і не заплатити їди. На те контрактор Лампайна не мав ясных доказів про такі вчинки т. Туомала, так, що суддя признав т. Туомала невинним, а Лампайна має заплатити всі судові кошти окола \$200.00.

Це є великий удар на контракторів зі сторони страйкуючих робітників.

Боси, думали, що мали добрий фрейм ап на т. Туомала і думали, що засудять його за "вверсені", себто за те, що перебував проти волі босів у кемпах і бунтував людей, але той фрейм ап вийшов на пшик. Вони думали, що позбудуться на якийсь час активного пікетчика і організатора Індустріальної Юнії Лісових Робітників Канади. Але босам це не вдалося, тов. Туомала дальше буде пікетувати до кінця страйку, аж до побіди над паразитами.

Товариші робітники! Стійте всі солідарно на страйку аж до побіди!

Безробітні! Не ідьте працювати за страйколомів, не дайтеся обманувати офісникам, де беруть до ліса. Питайте, чи там є страйк, куди вас вислали, Дивіться добре на ваші контракти, як є на них написано "Wages dispute in this camp" або "Strike on in this camp" так не ідьте.

Страйкері! Стережіть за кожним рухом своїх босів в цім страйку, щоб вийти з побідою у страйку.

Вступайте в Індустріальну Юнію Лісових Робітників Канади!

Страйкуймо до побіди!

М. Б., Лесоробор.

ДОПОМОЖІТЬ СТРАЙКУЮЧИМ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ!

ПOTРІБНА ФІНАНСОВА ДОПОМОГА В БОРОТЬБІ З ЛІСОВИМИ БАРОНАМИ.

Вже більше, як місяць поперх 400 лісових робітників портартурського дистрикту є на страйку. Вони домагаються кращих умови і побільшення платні з \$4.00 на \$5.00 за корт.

Страйкуючі робітники є зорганізовані в Ломбер Воркерс Індустріал Юніон, революційну юнію, яка бореться за інтереси свого членства, а не зраджує та запродеує його, як це роблять реакційні юнії.

При відповідній допомозі робітництва Канади страйк буде виграний. Коли ж поахистять страйкуючих без допомоги — страйк може бути програаний.

Якщо в цій індустрії робітництво буде побите, тоді прийде черга на робітництво інших індустрій, і загальний життєвий урівень цілої робітничої класи буде знижений. Боротьба, яку зводять лісові робітники, є боротьбою кожного робітника. Класова солідарність, класова гідність, класовий інтерес вимагають повної фінансової допомоги страйкуючим робітникам.

Кожний робітник може допомагати з поодинокі. Багато робітників можуть підняти справу допомоги у своїх юніях і боротися за це. Робітничка Ліга, ріжні масові робітничі класові організації повинні відгукнутися.

Збірка жертв хата від хати може бути заряджена. Товариські забави й інші засоби повинні бути ужиті для виживлення страйкерів на широко-ростягнених пікетових дінях і їхніх родин.

Відповідальність за успіх цього страйку падає на кожного робітника. Негайна допомога не тільки нагодеує страйкерів, але заохотить їх і відродить синізізм.

Страйк повинен бути виграний!

Всі жертви посилайте директно до The Lumber Workers' Industrial Union of Canada, 223 Second St., Port Arthur, Ont.

Допоможіть страйкуючим лісовим робітникам! Центральний Виконавчий Комітет Комуністичної Партії Канади.

РОБІТНИКИ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ ВІТАЮТЬ ОНТЕРІСЬКИХ ЛІСОВИХ СТРАЙКЕРІВ.

Індустріальна Юнія Деревних Робітників Канади, яка керує страйком деревних робітників в онтерієських лісах портартурського дистрикту, отримала привитну телеграму від радянського профсоюзу робітників землі й ліса такого змісту:

Москва, 1. листопада 1929.

Індустріальна Юнія Деревних Робітників Канади, 223 Second St., Port Arthur, Ont.

Від імени робітників землі й ліса СРСР вітаю класових братів і деревних робітників Канади в боротьбі. Ми певні, що солідарність страйкерів зломить опір босів. Робітники землі й ліса СРСР та інших країн пригядаються ходові боротьби й викажуть свою класову солідарність. За Центральний Комітет робітників землі й ліса СРСР. Винниченко, секретар.

Всі робітники того дня не працювали через дощ. В кемпі було повно вночного потю втрі з мокрих панчів і верхнього шмаття, що сохло навкрути великої печи. В кемпі було окола 100 робітників. Багато робітників грало в карти. Саме грали покера в гроші. Українські робітники були найслабші по цьому фаху. Багато українських й інших робітників брали примір від фахівців, але біда, що не мали грошей, тому грали покера в сирники.

Ліжка в кемпі навіть для собак не відповідні, дво-поверхові, зроблені з дошок, трошки сіна і бенкетти як шматти, подушок жадних не було. Коли один робітник узив трошки сіна під голову, то тимстер чуті його не побив, казав, що він не мав права сіно брати і називав його як лише міг. В ліжку спало по двоох робітників, що є проти закону в провінції Онтеріо.

Ніхто з робітників не мав жадного часопису. Робітників нічого не читали, за виняком одного, що мав книжочку з байками. Робітники, нічого не читаючи, не знали, що дється в світі. Вони діставали деякі новини від новоприбулих робітників з міста, а це й від тих, що самі нічого не читали.

Коли ми приїшли до кемпи, то робітники зараз нас питали,

Вибрали комітет з трьох і рішили, щоб бас кемпи дав відповідь до понеділка, 4. листопада, в 7. годині рано.

Коли комітет поставив ці домагання, бас згодився до того часу відповісти.

Всі робітники рішили "одногласно не чекати довше на відповідь ані хвилини, а коли прийде час 7. година рано в понеділок, на 4. листопада, й не буде відповіді, так всі вийдуть на страйк.

Дальше говорив про Індустріальну Юнію Деревних Робітників Канади тов. М. Бінновський в українській і англійській мовах і зваив, щоб робітники вступали до юнії. Так само говорив про юнію у фінляндській мові т. Е. Туомала. До цієї юнії вписалося поперх 30 робітників й на цьому мітинг закінчився.

На другий день в суботу, 2. листопада, ми післали кількох робітників до сусідньої кемпи тої самої компанії, щоб повідомили робітників, що ми зробили і щоб вони прилучилися з нами. На це вони радо згодилися.

В суботу і неділю прибуло з Вінніпегу 38 робітників мимо того, що обі ці кемпи були заповнені.

Робітники цих двох кемпів були примушені скликати ще один мітинг у неділю вечером і пояснити новоприбулим робітникам ситуацію.

Мітинги відбулися у неділю вечером в обох кемпах ч. 1 і ч. 2. Мітинги мали добрий успіх. Новоприбулі робітники згодилися прилучитися на вшідок страйку.

Посиновалося про юнію і вписалося ще 29 робітників. В цих двох кемпах на мітингах вписалося до юнії поперх 60 робітників разом.

Коли прийшла 7. год. рано в понеділок, на 4. листопада, відповіді на домагання ще не було. Тоді всі робітники обох кемпів вийшли на страйк. Усіх було окола 200 робітників.

Індустріальна Юнія Деревних Робітників Канади заохотується цими робітниками, що вийшли на страйк. Вони забрали їх до міста Порт Артур безплатно, даля їм приміщення і харч. Багато робітників, що вийшли на страйк, не мали цента при душі. Навіть такі, що робили в тих кемпах по 6 неділь взяли десього по \$17.00. З того бачимо, який був заробток в тих кемпах.

До робітників, що працюють по кемпах в лісах.

Товариші, робітники! Не грайте в карти, не програвайте свої тяжко запрацьовані центи! Замість грати в карти, не реддайте собі робітничу газету, "Українські Робітничі Вісти", а певно багаті з неї користаєте. Робітничка газета, це наш учитель, наш умовий корм і кожний робітник не повинен без неї і крока ступити.

Так само ті робітники, що роблять по лісах а мають "Укр. Роб. Вісти" нехай подбуть змінити адресу на кемпу. Дайте той часопис з рук до рук кожному, хто лише вмє читати, або читайте її на голос для всіх.

Таксамо вступайте до юнії лісових робітників Канади, бо це одинока найбільша юнія лісових робітників, що існує в Канаді. Ми лише зорганізовано зможемо вибороти кращі умови праці, більшу платню і санітарні кемпи для лісових робітників.

Робітники страйкері! Стійте солідарно на страйку, не дайтеся підмовити босам, бо вони пробують розбити страйк!

Страйкуємо аж до побіди!

Лісороб.

СПІШІТЬ З ДОПОМОГОЮ СТРАЙКУЮЧИМ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ!

СТАРАННЯМ КОМІТЕТУ НЕСЕННЯ ПОМОЧИ СТРАЙКУЮЧИМ ЛІСОВИМ РОБІТНИКАМ

вІабудеться

В НЕДІЛЮ, 1-ГО ГРУДНЯ 1929 РОКУ

В ПІВНІЧНІМ ВІННІПЕГУ

КОЛЕКТА ХАТА-В-ХАТУ

Комітет закликає всіх робітників, які розуміють необхідність страйкової акції прийти в неділю, 1. грудня, в год. 10. рано до Укр. Роб. Дому, звідки комітет буде вислати колекторів на призначені вулиці колектувати.

Всі робітники, що будуть відвідані колекторами, просимо жертвувати ширю на ціля, яка є гідна попертя.

Комітет: — Д. Хоміцький, А. Білецький, С. Сімкін.

МИ МУСИМО ДІСТАТИ П'ЯТЬ ТИСЯЧ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

Ми мусимо придбати для нашого вокатого "У.Р.В." п'ять тисяч передплатників! — такій ключ повинен бути для усіх старих передплатників і читачів "Українських Робітничих Вістей" на час місяця листопада й грудня. Цей ключ повинен підняти впершу чергу усі членів і членкині наших організацій. Невже ж це є можливо? Гадаю, що так! Коли б ми усі дотеперішні передплатники "У.Р.В." придбали бодіш по одному новому передплатникові й, звичайно, самі ще відновили свою передплату, ми отримали б вельдику число 5 тисяч нових передплатників, а даяко більше. А за два місяці є досить часу для кожного організованого члена, щоб придбати за той час бодіш одного нового передплатника.

Якось йду я дорогою й стрічаю одного товариша.

— Куди так? — питає мене.

— За передплатою! — відповідаю.

— Не треба себе дурити, ямовляє він мене далі. Зараз велика криза й не так то легко роздобути отих 5,000 нових передплатників. Безробіття. Саме і в тому річ, відповідаю йому. Якраз тепер, коли таке безробіття, треба стрітати

босіву силу нашої преси, зробити "Українські Робітничі Вісти" масовою армєю усіх українських працюючих Канади, які аналг б, як у такій важкий момент борються проти безробіття, за політські умови праці, проти висаєку й поспленого наступу капіталу на класу працюючих.

Ще одно мушу сказати з моїх помічєв. Збираючи передплату, й страйч чимало таких робітників, що були досі передплатниками робітничо-фермерської преси, але самі забувають відновити свою передплату й вирізнати заледлоєді. Гадаю, що й довг треба виповнити впершу чергу.

Дехто може скаже, що важко дістати нових передплатників і зібрати заледлоєді передплату. Я скажу, що без найменш зусиль я вже маю 4 ціло річних передплатників, а 2 пів річних, і сподіюся ще дістати кілька.

Ану, спробуйте ви! Зайдіть до свого сусіда чи знайомого, поговоріть з ним, переконайте, а побачите, що він стане новим передплатником "У.Р.В." Скажіть йому, що "У.Р.В.", це його газета, з якою він не сміє розлучатися, ні жити без неї! Вільнер, Ман. Т. М.

РОБІТНИЧА ПРЕСА -- ЦЕ ОБОРОНЕЦЬ РОБІТНИЧОЇ КЛАСИ.

Як вже нам всім, організованим робітникам і робітницям, відомо, що зараз ведеться дво-місячна кампанія за збиранням 5 тисяч нових передплатників для "У.Р.В.", а в той час і пресоного фонду для усієї нашої преси. З преси ми вже довідуємося, що деякі наші організації зробили плани щодо цієї справи та проголосили його на сторінках "У.Р.В." про те, що вони роблять в цім напрямку. Значить, що і прочі наші організації повинні теж брати примір й не лишатися позаду цього великого діля.

В нас дво-місячної кампанії ще не було. Всі наші робітничо-фермерські організації мусять повести живу працю за збиранням нової передплати, а то й зібрати стару заледлоєді передплату, навіть по кілька літ та вже у Веланд, Онт., спорочисло таких ще є! — оце й завдання наше. Ніхто лишній, а тільки ми, робітники, нашої преси мусимо поможти.

Мені доводилось читати одну буржуазну газетку й між иншим мене покортіло заглянути у тираж цього видання. Дивляюся, а на самім верху написано, що цей часопис роходиться в 36 тисяч примірників за один раз. Я перелюнув це раз цей напис вже й сам собі не повірив, щоб аж так даяко в такій скількоєсті ця газетка могла виходити? Це й міськість ця, де я читав цю газетку, не така аж велика щодо населення. Ех! Коли оце наша робітничка преса так виходила це й дивно, як оце буржуазна, майнула в мене лише думка в той час. Трицять і шість тисяч прибитий мозок тяжкою худодою його гори, та вказували б правдивий шлях нам, робітникам і робітницям, до кращого щоденного нашого життя, шлях боротьби за краще завтра. Та покищо наші робітничі організації ще не спроможливі, щоб такі великий тираж видавати до того й щоденно. Це розходити за собою. Й тому, покищо, буржуазна заморозує мозок нам, робітникам.

В неї все в руках, що лише наше не так всевидоче око може доглянути. А найголовніше, в неї преса, Буржуазна преса збочує робітничу класу а правдивого шляху життя і боротьби. Тому нам, українським робітникам і робітницям вже пора подати про себе, й читати свою робітничу пресу, яка вказує правдивий шлях за краще майбутнє. Треба всім ширю зайняти за перелюдженням двомісячної кампанії використати нашу пресу, бо робітничка преса — це оборонець робітничої класи. Веланд, Онт. Читач.

ВИЗИСК РОБІТНИКІВ В ЛІСОВИХ КЕМПАХ.

Я і мій товариш дістали роботу з гуверманського офісу до Дона Клерка "рубати пол" по \$4.00 від подвійного корта.

Це було на 31. жовтня. Ми заплатили по \$2.50 за автобус до головної станції Дона Клерка кемпів.

Коли ми приїхали до станції пів до дванадцяті перед обідом, ми думали, що дістанем перекуску чи обід і підемо дальше до кемпів. Ми зайшли до середини, нам сказали винестися і заявили, що не мають для нас обіду. Ми просили,

щоб дозволили зісти наш власний хліб, що ми мали зі собою, бо тоді був зливний дощ. Вони і те нам відмовили, казали, що нема місця і щоб ми йшли дальше до кемпи, що було поперх 14 миль.

Ми сїли під дах, де стояв трактор, зїли той хліб, що мали і пустилися у дорогу. Дош див як з коновки. Болото було по коліна, дорога стала дуже трудна. Ми зайшли до кемпи коло 5. години вечером і так змогли, що не мали на собі сухого рубця.